

w przyszłości rozporządzenia i każdej wydanej w przyszłości decyzji Rady lub Komisji, które uzupełniałyby lub zmieniałyby jeden z aktów zaskarżonych w kontekście niniejszej skargi, oraz z drugiej strony, żądanie stwierdzenia, że w odniesieniu do skarżącej nie mogą mieć zastosowania art. 12 i art. 20 ust. 1 lit. b) decyzji 2010/413, art. 16 ust. 2, art. 26 rozporządzenia nr 961/2010, art. 1 pkt 7 decyzji Rady 2012/35/WPZiB z dnia 23 stycznia 2012 r. zmieniającej decyzję 2010/413 (Dz.U. L 19, s. 22), art. 23 ust. 2, art. 35 rozporządzenia nr 267/2012, art. 1 pkt 8 decyzji Rady 2012/635/WPZiB z dnia 15 października 2012 r. dotyczącej zmiany decyzji 2010/413 (Dz.U. L 282, s. 58), art. 1 pkt 11 rozporządzenia Rady (UE) nr 1263/2012 z dnia 21 grudnia 2012 r. zmieniającego rozporządzenie nr 267/2012 (Dz.U. L 356, s. 34) oraz art. 1 pkt 2 decyzji Rady 2012/829/WPZiB z dnia 21 grudnia 2012 r. zmieniającej decyzję 2010/413 (Dz.U. L 356, s. 71).

Sentencja

- 1) Skarga jest niedopuszczalna w zakresie, w jakim zmierza do stwierdzenia nieważności wszystkich wydanych w przyszłości rozporządzeń lub wszystkich wydanych w przyszłości decyzji Rady Unii Europejskiej lub Komisji Europejskiej, które uzupełniałyby lub zmieniałyby jeden z aktów zaskarżonych w kontekście niniejszej skargi.
- 2) Nie ma potrzeby orzekania ani w przedmiocie żądań stwierdzenia nieważności decyzji wydanych w odniesieniu do Iran Insurance Company „zawartych w” pismach Rady z dnia 28 października 2010 r. i z dnia 5 grudnia 2011 r., ani w przedmiocie zarzutu niedopuszczalności skargi wysuniętego przez Radę i wspieranego przez Komisję jedynie wobec żądań stwierdzenia nieważności decyzji wydanej w odniesieniu do Iran Insurance Company „zawartej w” piśmie Rady z dnia 28 października 2010 r.
- 3) Stwierdza się nieważność załącznika II do decyzji Rady 2010/413/WPZiB z dnia 26 lipca 2010 r. w sprawie środków ograniczających wobec Iranu i uchylającej wspólne stanowisko 2007/140/WPZiB, zmienionej decyzją Rady 2010/644/WPZiB z dnia 25 października 2010 r., załącznika VIII do rozporządzenia Rady (UE) nr 961/2010 z dnia 25 października 2010 r. w sprawie środków ograniczających wobec Iranu i uchylającego rozporządzenie (WE) nr 423/2007, decyzji Rady 2011/783/WPZiB z dnia 1 grudnia 2011 r. zmieniającej decyzję 2010/413, rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) nr 1245/2011 z dnia 1 grudnia 2011 r. dotyczącego wykonania rozporządzenia nr 961/2010 oraz załącznika IX do rozporządzenia Rady (UE) nr 267/2012 z dnia 23 marca 2012 r. w sprawie środków ograniczających wobec Iranu i uchylającego rozporządzenie nr 961/2010 w zakresie, w jakim dotyczą one Iran Insurance Company.
- 4) Skutki załącznika II do decyzji 2010/413, zmienionej decyzją 2010/644, następnie decyzją 2011/783, w odniesieniu do Iran Insurance Company, pozostają w mocy, do chwili, gdy skutecznie stanie się stwierdzenie nieważności załącznika IX do rozporządzenia nr 267/2012 w zakresie, w jakim dotyczy on Iran Insurance Company.
- 5) Rada pokrywa, oprócz własnych kosztów, koszty poniesione przez Iran Insurance Company.
- 6) Komisja pokrywa własne koszty postępowania.

(¹) Dz.U. C 63 z 26.2.2011.

Wyrok Sądu z dnia 6 września 2013 r. — Post Bank Iran przeciwko Radzie

(Sprawa T-13/11) (¹)

(Wspólna polityka zagraniczna i bezpieczeństwa — Środki ograniczające przyjęte wobec Iranu w celu zapobieżenia rozpowszechnieniu broni jądrowej — Zamrożenie funduszy — Podstawa prawna — Naruszenie prawa międzynarodowego — Obowiązek uzasadnienia — Prawo do obrony — Prawo do skutecznej ochrony sądowej — Oczywisty błąd w ocenie — Prawo własności — Proporcjonalność — Równe traktowanie — Zasada niedyskryminacji)

(2013/C 304/23)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Post Bank Iran (Teheran, Iran) (przedstawiciel: adwokat D. Luff)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej (przedstawiciele: M. Bishop i A. Vitro, pełnomocnicy)

Interwenient popierający stronę pozwaną: Komisja Europejska (przedstawiciele: F. Erlbacher i M. Konstantinidis, pełnomocnicy)

Przedmiot

W pierwszej kolejności żądanie stwierdzenia nieważności, po pierwsze, załącznika II do decyzji Rady 2010/413/WPZiB z dnia 26 lipca 2010 r. w sprawie środków ograniczających wobec Iranu i uchylającej wspólne stanowisko 2007/140/WPZiB (Dz.U. L 195, s. 39), zmienionej przez decyzję Rady 2010/644/WPZiB z dnia 25 października 2010 r. (Dz.U. L 281, s. 81) i załącznika VIII do rozporządzenia Rady (UE) nr 961/2010 z dnia 25 października 2010 r. w sprawie środków ograniczających wobec Iranu i uchylającego rozporządzenie (WE) nr 423/2007 (Dz.U. L 281, s. 1), w zakresie, w jakim dotyczą one skarżącej, po drugie, decyzji dotyczącej skarżącej i „zawartej” w piśmie z dnia 29 października 2010 r., po trzecie, decyzji Rady 2011/783/WPZiB z dnia 1 grudnia 2011 r. zmieniającej decyzję 2010/413 (Dz.U. L 319, s. 71) oraz rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) nr 1245/2011 z dnia 1 grudnia 2011 r. dotyczącego wykonania rozporządzenia (UE) nr 961/2010 w sprawie środków ograniczających wobec Iranu (Dz.U. L 319, s. 11), w zakresie w jakim mogą one mieć wpływ na sytuację skarżącej, po czwarte, decyzji dotyczącej skarżącej i „zawartej” w piśmie z dnia 5 grudnia 2011 r., po piąte, załącznika IX do rozporządzenia Rady (UE) nr 267/2012 z dnia 23 marca 2012 r. w sprawie środków ograniczających wobec Iranu

i uchylającego rozporządzenie (UE) nr 961/2010 (Dz.U. L 88, s. 1), w zakresie w jakim dotyczy ono skarżącej i, po szóste, wszelkich przyszłych rozporządzeń i decyzji Rady bądź Komisji, które uzupełniałyby lub zmieniałyby jeden z aktów prawnych zaskarżonych w ramach niniejszej skargi, a w drugiej kolejności, żądanie stwierdzenia, że do skarżącej nie ma zastosowania art. 20 ust. 1 lit. b) decyzji 2010/413, art. 16 ust. 2 rozporządzenia nr 961/2010, art. 1 pkt 7 decyzji Rady 2012/35/WPZiB z dnia 23 stycznia 2012 r. zmieniającej decyzję 2010/413 (Dz.U. L 19, s. 22), art. 23 ust. 2 rozporządzenia nr 267/2012, art. 1 pkt 8 decyzji Rady 2012/635/WPZiB z dnia 15 października 2012 r. zmieniającej decyzję 2010/413 (Dz.U. L 282, s. 58), art. 1 pkt 11 rozporządzenia Rady (UE) nr 1263/2012 z dnia 21 grudnia 2012 r. zmieniającego rozporządzenie nr 267/2012 (Dz.U. L 356, s. 34) oraz art. 1 pkt 2 decyzji Rady 2012/829/WPZiB z dnia 21 grudnia 2012 r. zmieniającej decyzję 2010/413 (Dz.U. L 356, s. 71).

Sentencja

- 1) Skarga jest niedopuszczalna w zakresie, w jakim zmierza do stwierdzenia nieważności wszelkich przyszłych rozporządzeń i decyzji Rady Unii Europejskiej bądź Komisji Europejskiej, które uzupełniałyby lub zmieniałyby jeden z aktów prawnych zaskarżonych w ramach rozpatrywanej skargi.
- 2) Nie ma potrzeby orzekania w przedmiocie żądań stwierdzenia nieważności dotyczących Post Bank Iran decyzji „zawartych” w pismach z dnia 29 października 2010 r. i 5 grudnia 2011 r., ani podnoszonego przez wspieraną przez Komisję Radę zarzutu niedopuszczalności w kontekście żądania stwierdzenia nieważności dotyczącej Post Bank Iran decyzji „zawartej” w piśmie z dnia 29 października 2010 r.
- 3) Stwierdzona zostaje nieważność, w zakresie dotyczącym Post Bank Iran, załącznika II do decyzji Rady 2010/413/WPZiB z dnia 26 lipca 2010 r. w sprawie środków ograniczających wobec Iranu i uchylającej wspólne stanowisko 2007/140/WPZiB, zmienionej przez decyzję Rady 2010/644/WPZiB z dnia 25 października 2010 r. (Dz.U. L 281, s. 81) i załącznika VIII do rozporządzenia Rady (UE) nr 961/2010 z dnia 25 października 2010 r. w sprawie środków ograniczających wobec Iranu i uchylającego rozporządzenie (WE) nr 423/2007, decyzji Rady 2011/783/WPZiB z dnia 1 grudnia 2011 r. zmieniającej decyzję 2010/413, rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) nr 1245/2011 z dnia 1 grudnia 2011 r. dotyczącego wykonania rozporządzenia (UE) nr 961/2010 w sprawie środków ograniczających wobec Iranu i załącznika IX do rozporządzenia Rady (UE) nr 267/2012 z dnia 23 marca 2012 r. w sprawie w sprawie środków ograniczających wobec Iranu i uchylającego rozporządzenie (UE) nr 961/2010.
- 4) Skutki załącznika II do decyzji 2010/413/WPZiB, zmienionej przez decyzję 2010/644/WPZiB, a następnie przez decyzję 2011/783/WPZiB, zostają utrzymane w mocy w odniesieniu do Post Bank Iran do momentu utraty mocy prawnej przez załącznik IX do rozporządzenia nr 267/2012 w zakresie, w jakim dotyczy on Post Bank Iran.
- 5) Rada pokrywa własne koszty oraz koszty poniesione przez Post Bank Iran.

6) Komisja pokrywa własne koszty.

(¹) Dz.U. C 63 z 26.2.2011

Wyrok Sądu z dnia 6 września 2013 r. — Bank Refah Kargaran przeciwko Radzie

(Sprawa T-24/11) (¹)

(Wspólna polityka zagraniczna i bezpieczeństwa — Środki ograniczające podjęte wobec Iranu w celu niedopuszczenia do rozprzestrzeniania broni jądrowej — Zamrożenie funduszy — Obowiązek uzasadnienia — Prawo do obrony — Prawo do skutecznej ochrony sądowej)

(2013/C 304/24)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Bank Refah Kargaran (Teheran, Iran) (przedstawiciel: adwokat J.M. Thouvenin)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej (przedstawiciele: M. Bishop i R. Liudvinaviciute-Cordeiro, pełnomocnicy)

Interwenient popierający żądania strony pozwanej: Komisja Europejska (przedstawiciele: początkowo F. Erlbacher i M. Konstantinidis, następnie A. Bordes i M. Konstantinidis, pełnomocnicy)

Przedmiot

Po pierwsze, żądanie stwierdzenia, że decyzja Rady 2010/413/WPZiB z dnia 26 lipca 2010 r. w sprawie środków ograniczających wobec Iranu i uchylająca wspólne stanowisko 2007/140/WPZiB (Dz.U. L 195, s. 39) nie znajduje zastosowania do skarżącego, po drugie, żądanie stwierdzenia nieważności rozporządzenia Rady (UE) nr 961/2010 z dnia 25 października 2010 r. w sprawie środków ograniczających wobec Iranu i uchylającego rozporządzenie (WE) nr 423/2007 (Dz.U. L 281, s. 1), rozporządzenia Rady (UE) nr 267/2012 z dnia 23 marca 2012 r. w sprawie środków ograniczających wobec Iranu i uchylającego rozporządzenie (UE) nr 961/2010 (Dz.U. L 88, s. 1) oraz rozporządzenia Rady (UE) nr 1263/2012 z dnia 21 grudnia 2012 r. zmieniającego rozporządzenie (UE) nr 267/2012 (Dz.U. L 356, s. 34), oraz wszystkich przyszłych rozporządzeń, które będą uzupełniać lub zastępować te rozporządzenia do czasu wydania wyroku kończącego postępowanie w instancji, o ile akty te dotyczyć będą skarżącego, po trzecie, żądanie stwierdzenia nieważności decyzji Rady 2010/644/WPZiB z dnia 25 października 2010 r. zmieniającej decyzję 2010/413/WPZiB (Dz.U. L 281, s. 81), decyzji Rady 2011/783/WPZiB z dnia 1 grudnia 2011 r. dotyczącej zmiany decyzji 2010/413/WPZiB (Dz.U. L 319, s. 71), rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) nr 1245/2011 z dnia 1 grudnia 2011 r. dotyczącego wykonania rozporządzenia (UE) nr 961/2010 (Dz.U. L 319, s. 11) i decyzji Rady 2012/829/WPZiB z dnia 21 grudnia 2012 r. zmieniającej decyzję 2010/413 (Dz.U. L 356, s. 71), a także wszystkich przyszłych aktów,